

Bedankt voor het downloaden van dit artikel. De artikelen uit de (online)tijdschriften van Uitgeverij Boom zijn auteursrechtelijk beschermd. U kunt er natuurlijk uit citeren (voorzien van een bronvermelding) maar voor reproductie in welke vorm dan ook moet toestemming aan de uitgever worden gevraagd.

Boom

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikelen 16h t/m 16m Auteurswet 1912 jo. Besluit van 27 november 2002, Stb 575, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoeding te voldoen aan de Stichting Reprorecht te Hoofddorp (postbus 3060, 2130 KB, www.reprorecht.nl) of contact op te nemen met de uitgever voor het treffen van een rechtstreekse regeling in de zin van art. 16l, vijfde lid, Auteurswet 1912.

Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16, Auteurswet 1912) kan men zich wenden tot de Stichting PRO (Stichting Publicatie- en Reproductierechten, postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, www.cedar.nl/pro).

No part of this book may be reproduced in any way whatsoever without the written permission of the publisher.

info@boomamsterdam.nl
www.boomuitgeversamsterdam.nl

Life after brain injury:**Survivors' stories**

Barbara A. Wilson, Jill Winegardner & Fiona Ashworth, Hove: Psychology Press, 2014, 245 pp.

De auteurs werken alle drie op het Oliver Zangwill Centre for Neuropsychological Rehabilitation en hebben samen zo'n zeventig jaar ervaring met de revalidatie. Wilson heeft al vele initiatieven ondernomen om de revalidatie van hersenletsel-patiënten op de kaart te zetten en te verbeteren, altijd met de patiënt voor ogen. In dit boek wordt weer een nieuwe poging ondernomen. Het bevat verhalen van zeventien patiënten uit het centrum. Ze vertellen hun eigen verhaal, in de vorm van citaten, over wat hen is overkomen, hoe ze hebben moeten vechten om te overleven en weer een zinvol bestaan op te bouwen. Hun verhalen worden op een gestructureerde manier gepresenteerd door de auteurs en zij geven meer achtergrondinformatie over de medische en neuropsychologische aspecten, over de diagnostiek en het behandelplan. Wat mij betreft een zeer geslaagde missie van Wilson en haar collega's: revalidatie gebeurt in de praktijk en gaat over mensen in heel moeilijke omstandigheden. Het is niet zomaar een kwestie van een protocol.

The neuroscience of hallucinations

R. Jardri, A. Cachia, P. Thomas & D. Pins (red.), New York: Springer, 2013, 566 pp.

De afgelopen jaren is het onderzoek naar cognitieve aspecten van hallucinaties zeer sterk gegroeid, niet in de laatste plaats

doordat neuro-imaging ons beter kan laten zien wat er nu precies in het hoofd gebeurt. De redactie heeft die ontwikkelingen proberen samen te vatten in 28 hoofdstukken. Het eerste deel telt acht hoofdstukken die op de *basics* ingaan: een plaatsbepaling van het fenomeen en de diagnostiek ervan. Deel 2 behandelt een reeks van cognitieve modellen. Er zijn verschillende theoretische stromingen en ze zijn allemaal hier terug te vinden. Neurobiologische en computationele modellen (computersimulaties) hebben een plaats gekregen in deel 3. Vervolgens vindt de lezer een reeks hoofdstukken over 'neuro-imaging'-onderzoek (deel 4) en in deel 5 wordt ingegaan op nieuwe therapeutische benaderingen. Er is onnoemelijk veel informatie in dit boek te vinden en de illustraties zien er verzorgd uit. Een waardevol boek op de leesplank van elke neuropsycholoog die hallucinaties tegenkomt in de praktijk.

Apraxia: The cognitive side of motor control

Georg Goldenberg, Oxford: Oxford University Press, 2013, 273 pp.

Van de klassieke syndromen afasie, agnosie en apraxie is de laatste altijd een beetje onderbelicht gebleven. Om onduidelijke redenen; per slot van rekening gaat gedrag uiteindelijk ook om de bewegingen waarmee het tot uiting komt. Goldenberg laat zien dat er heel wat te vertellen is over dit syndroom en dat er een eeuw lang toch wel door diverse auteurs over geschreven is. Die hebben interpretaties gegeven die vaak op subtiele wijze van elkaar verschillen, zoals uit de analyses van Goldenberg blijkt.